

גליון היכל הקודש

מוצאי שבת	הדלקת הנרות	אלעד
6:00	4:19	בית שמש
6:03	4:10	בני ברק
6:01	4:27	טבריה
5:56	4:16	יבנאל
5:57	4:03	ירושלים
6:00	4:12	מודיעין עילית
6:00	4:17	צפת
5:56	4:13	

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

שנה 15, גליון 14 (732)

פרשת ויחי, י"ד טבת, שנת תשפ"ו לפ"ק

שיעורים כסדרן: | נ"ך: איוב ט"ו | בבלי: זבחים קי"א | ירושלמי: נזיר ל' | תוספתא: נדה ז' | רמב"ם: ממרים ג'

מוהרא"ש מספר

להשיח את הלב

כשרבי נתן ז"ל הגיע אם חבריו אל רבנו ז"ל לשבת שלפני ראש השנה אמר להם רבנו ז"ל בזו הלשון: "איך וועל אייך פירן אויף א גייעם וועג". (אני אנהיג אתכם על דרך חדשה לגמרי!).

ליל שבת קודש פרשת נצבים אכלו רבי נתן ור' נפתלי אצל רבנו ז"ל, ואז שמעו בפעם הראשונה הזמירות של רבנו ז"ל ונתפעלו מאד מאד מעצם היראה <<<<

מילה של התחזקות

חזק ואמץ ללכת לבית הכנסת להתפלל את שלוש התפלות במנין, שלוש התפלות הן כל כך קדושות, זה מחזיק את האדם במסגרת שלא יתעה.

רבנו אומר (לקוטי מוהר"ר חלק ב, סימן ח), שלוש התפלות נקראות מחנה ישראל, וזה הפרוש במה שחכמינו זכרונם לברכה אומרים (ברכות נד): עוג מלך הבשן אומר: "מחנה ישראל במה הוי, תלתא פרסי", פרסי מלשון להתפלל את שלוש התפלות, שזה מחנה ישראל, והוא הלו ועקר הר של שלוש פרסה, הוא רצה לזרק את זה על היהודים; עוג מלך הבשן זה היצר הרע ששונא את היהודי, הוא רוצה להרוג את היהודי, להרחיק אותו מהשם יתברך, איך? על ידי שהוא ירחיק אותו מלהתפלל את שלוש התפלות, כך הוא ירחיק אותו ממחנה ישראל.

(עצתו אמונה ויגש תשפ"ו)

ווארט על הפרשה

מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדני מלך. רבנו ז"ל אומר (שיחות הר"ן, סימן כ"ג), "בעולם הבא מנחין כמה בני אדם בחוץ והם צועקים בקול מר: תנו לנו מה לאכל. ובאין אצלם ואומרים להם: הרי לכם אכילה ושתיה אכלו ושתו, והם משיבים: "לא לא. אין אנו צריכים אכילה זאת. רק אנו צריכים אכילה ושתיה של תורה ועבודה". וכן מנחים כמה בני אדם ערומים בחוץ והם צועקים גם כן מאד: תנו לנו במה להתכסות. ובאין אצלם ואומרים: הרי לכם מלבושים, והם משיבים: לא, אין אלו מלבושים נצרכים לנו כלל. רק אנו צריכים מצוות ומעשים טובים להתלבש בהם" ורבינו סיים: "אשרי מי שזוכה לאכל כמה פרקים משניות ולשתות אחר כך איזה קפיטליך תהלים ולהתלבש באיזה מצוות".

מאד מפתח לחשב איך יראה כשיום אחד נגיע לעולם הבא, הצדיק הקדוש רבי נתן הרי כל חיו חשב רק מהעולם הבא, איך להתכונן לעלמא דאתי, והוא אומר פעם, "אני לא יכול לתאר לעצמי את הברוך הבא הראשון בקבר", שם בכלל לא מענין כל השטויות של העולם הזה, שם חשובים רק תורה ותפלה, המצוות והמעשים טובים, שזכו לחטף בזה העולם, שם יצטרכו לתת דין וחשבון מדיק על כל מה שעשו בזה העולם, הן על הדברים הטובים והן חס ושלום להפך, ושום דבר לא נשפח, לכן צריכים כל יום מחדש לחזר בתשובה ולחזר אל השם יתברך, לבקש מחילה מהשם יתברך ולבקש ממנו שנוקה נצל את הימים והשנים בעולם הזה באפן הנכון, שלא נבוש בעולם הבא.

מוהרא"ש מביא בשם מדרש תלפיות שאשר בן יעקב יושב בפתחו של גהינום, והוא לא נותן להכנס לאחד שלמד משניות, הוא אומר שהאדם הזה שיש אליו, ומוהרא"ש מביא בשם ההחיד"א הקדוש (פני דוד, ויחי) שמפרש את זה על פי הפסוק מפרשת השבוע, מאשר שמנה לחמו, שמנה אותיות משנה, אשר בן יעקב הוא המנה על אלו שזוכים ללמד משניות. והפסוק ממשיך ואומר והוא יתן מעדני מלך, מעדני מלשון עדן, אשר בן יעקב מוליך לגן עדן את כל אלו שלמדו משניות.

רבנו ז"ל אומר (שיחות הר"ן, סימן י"ט) שאפלו אדם שרחוק מאד מהשם יתברך, הוא נפל לעברות חמורות ולהרגלים רעים מאד, הוא ממש מרגל בעברות רחמנא לצלן, הוא לא רואה שום דרך לצאת מזה, אם הוא יעשה לעצמו חיוב חזק ללמד כל יום "כך וכך", ללמד כל יום את התורה הקדושה, הוא בודאי יצא מכל רע, כי כח התורה הקדושה חזק מאד וזה מחלץ את האדם מכל הבציות.

אנחנו נכנסים כעת לימי השובב"ם הקדושים, האר"י הקדוש גלה לנו שהשבועות הקדושים האלו מסגלים מאד לחזר בתשובה. ומי לא רוצה לחזר בתשובה? כל יהודי מחפש דרך לחזר בתשובה ולחזר אל השם יתברך, אלא חושבים שקשה מאד לחזר בתשובה, חושבים שרק על ידי צומות וסגופים אפשר לחזר בתשובה, וזה מונע מאנשים לחזר בתשובה, כי הם לא יכולים לעשות את כל העבודות הקשות האלו. הבה נקח את הדבר הזה, נשיג לעצמנו משניות, ונתחיל להגיד את המלים הקדושות מהתחלה כסדרן, פרק אחר פרק, מסכת אחר מסכתא, עד שייזנו לסיים כל ששה סדרי משנה, ואז שוב נתחיל מהתחלה, וכן הלאה לא נעיב את המשניות כל החיים.

זה דבר קל שכל יהודי יכול להצליח בו, וכך נחלץ מכל הבציות בזה העולם, זה יקדש ויטהר אותנו ויחזיר אותנו אל הקדוש ברוך הוא עוד בזה העולם, וכשנעלה למעלה לעולם הבא נזכה לקבלת פנים יפה על ידי אשר בן יעקב, שילוק אותנו מיד לגן עדן.

(אשר היה אל יואל, ויחי תשפ"ב)

תְּבַרְךָ לְשָׁלוֹם אֶת כּוֹלָם בְּחִיּוֹן

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ

יום ג' פֶּרֶשֶׁת וַיִּגַּשׁ, ג' טֵבֵת, שְׁנַת ה'תשפ"ו
... נִרוּ זָאִיר, יְשִׁיבַת הִיכַל הַקּוֹדֶשׁ, קִרְיַת בְּרֶסֶלֶב לִיבֶּרְטִי
יִישָׁר כַּח שְׂאֵתָה עוֹזֵר לְשִׁמְשׁ בִּקְרִיָּה ר' יִשְׂרָאֵל פּוֹקֵס נִרוּ
זָאִיר לְנִקּוֹת אֶת הַשְּׁלָחַן שֶׁמִּנַּח שָׁם הַקֶּפֶה וְלִדְאָג שִׁיְהִי
כּוֹסוֹת, קֶפֶה, סֶכֶר וְחֻלָּב.

זֶה גַם מִצְוָה שֶׁל הַכִּנְסַת אוֹרְחִים; יְהוּדֵי מִגִּיעַ לְבֵית
הַכִּנְסַת רָעַב, צָמָא, וּמִכֵּין לְעַצְמוֹ כּוֹס שְׁתִּיָּה חֲמָה, קֶפֶה
חֵם, תֵּה חֵם, הֵיוּ צָרִיכִים לְשִׁים מְכֻנָּה עִם סוּדָה קָרָה
לְיָמִים הַחֲמִים, לְהַחֲיוֹת אֶת כָּל מִי שֶׁרַק נִכְנָס לְבֵית
הַכִּנְסַת.

גַּם תֹּאמַר שְׁלוֹם בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ, תְּבַרְךָ לְשָׁלוֹם אֶת מִגִּיד
הַשִּׁיעוֹר שֶׁלָּךְ, תְּבַרְךָ לְשָׁלוֹם אֶת הַמִּנְהַל, תְּבַרְךָ לְשָׁלוֹם
שְׁלוֹם אֶת הַחֲבֵרִים, הַבְּחוּרִים, וְגַם בְּבֵית הַכִּנְסַת תֹּאמַר
שְׁלוֹם. זֶה מִדָּה יָפָה מֵאֵד, כְּפִי שֶׁחֲכָמֵינוּ זְכוּרֵנוֹם לְבִרְכָּה
אוֹמְרִים (אֲבוֹת ד, טו): "הָיוּ מְקַדִּים בְּשָׁלוֹם כָּל אָדָם", אֵל
תִּמְתֵּין שֶׁהַשָּׁנִי יִתְחִיל, אֵלָּא תִקְדִּים וְתֹאמַר אֶתָּה קוֹדֶם
שְׁלוֹם. הַמִּשְׁנָה מִמְּשִׁיכָה וְאוֹמְרַת שָׁם: "וְהָיוּ זָנָב
לְאֵרִיוֹת, וְאֵל תִּהְיֶה רֹאשׁ לְשׁוּעָלִים". מוֹהֲרָא שׁ אוֹמֵר (סֶפֶר
תוֹרַת אֲבוֹת): הַמִּשְׁנָה הַשְּׁנִיָּה הִיא עֲצָה לְקַיֵּם אֶת הָעֲנִין
הָרִאשׁוֹן תִּמְדִּיד לְבָרְךָ לְשָׁלוֹם אֶת כּוֹלָם; כְּשִׁישׁ אֶת הַטֵּבֶע
שֶׁל הָאֲרִיָּה, לְאֲרִיָּה יֵשׁ טֵבֶע שֶׁהוּא לֹא מִסְתוֹבֵב, לְכֹן
הָאֲרִיָּה הוּא מִלֶּךְ הַחַיּוֹת, רַק כֶּךָ אִפְשָׁר לְהִיּוֹת מִלֶּךְ, אִם
לֹא מִסְתַּכְּלִים עַל אֲחֵרִים, לֹא מִסְתוֹבְבִים לְאַחֹר לְשִׁמוּעַ
מִה מְשׁוֹחֲחִים עָלֶי, מִה מְדַבְּרִים מֵאַחֲרֵי הַגֵּב, מִסְתַּכְּלִים
רַק קְדִימָה, עוֹשִׂים מִה שֶׁצָּרִיכִים לַעֲשׂוֹת, וְלִשְׁוֹעֵל יֵשׁ
טֵבֶע הַפּוֹךְ, הַשׁוּעָל תִּמְדִּיד מִסְתוֹבֵב לְשִׁמוּעַ מִה
מְשׁוֹחֲחִים, מִה מְדַבְּרִים; זֶה מִה שְׁאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים, תְּבַרְךָ אֶת כּוֹלָם יָפָה בְּבִקְרָט טוֹב, יוֹם טוֹב, מִה
שְׁלוֹמֶךָ? מִה נִשְׁמַע? אִיךָ זֹכִים לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה? "וְהָיוּ
זָנָב לְאֵרִיוֹת", כְּשִׁחֲזָקִים כְּמוֹ הָאֲרִיָּה לֹא לְהִסְתַּכֵּל עַל אֶף
אֶחָד, כְּשִׁישׁ בְּטָחוֹן עֲצָמִי, "וְאֵל תִּהְיֶה רֹאשׁ לְשׁוּעָלִים",
וְלֹא לְהִיּוֹת כְּמוֹ הַשׁוּעָל הַטֵּפֶשׁ שֶׁמִּסְתוֹבֵב לְרֹאוֹת מִה
פְּלוּגֵי אוֹמֵר וּמִה אֱלִמוּנֵי אוֹמֵר; אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְבַרְךָ כָּל
אֶחָד לְשָׁלוֹם לְכוֹלָם בְּחִיּוֹן.

הַשָּׁם יַעֲזֹר שֶׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

(עֲצָתוֹ אֱמוּנָה וַיִּגַּשׁ תשפ"ו)

סֶפֶר הַמִּדּוֹת תְּשׁוּבָה

א. הַתַּעֲנִית מוֹעִיל לְכָל דְּבָר.

וְהַקְדוּשָׁה וְהַדְּבָקוּת שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל וְנִתְעוֹרְרוּ בְּתִשׁוּקָה עֲצוּמָה אֵלָיו
יִתְבָּרַךְ בְּכָלוֹת הַנֶּפֶשׁ מִמֶּשׁ. אַחֵר בְּרֶפֶת-הַמְּזוֹן, שֶׁנִּפְרְדוּ כָּל הַמַּסְבִּין
מִשְׁלָחַן רַבֵּנוּ ז"ל וְהִלְכוּ כְּלֵאֶחָד לְבֵיתוֹ, רַבִּי נִתָּן מְרֹב הַתְּרַגְּשׁוּתוֹ
וְהַתְּעוֹרְרוּתוֹ כִּבְר לֹא הָיָה יָכוֹל לִישׁוֹן וַיֵּצֵא מִחוּץ לְעִיר וַיֵּשֶׁב שָׁם
כָּל הַלַּיְלָה וַיִּצְעַק בְּקוֹל גָּדוֹל: "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֵין בְּרֶסֶלֶב בְּרַעֲנִט
א פִּייעֶר, פִּייעֶר מִיר אַרְיִין דָּאס פִּייעֶר אֵין הָאֶרֶץ אַרְיִין!" ("רַבּוֹנוּ
שֶׁל עוֹלָם! בְּבֶרֶסֶלֶב בּוֹעֶרֶת אֵשׁ גְּדוֹלָה, הַבֵּעַר אֶת הָאֵשׁ הַזֶּה בְּלִבִּי
פְּנִימָה!") וּבִכָּה כָּל הַלַּיְלָה מְרֹב תִּשׁוּקָה.

עֲשִׂרֶת-יְמֵי-תְשׁוּבָה בְּאֶחָד הַיָּמִים נִכְנָס רַבִּי נִתָּן אֶל רַבֵּנוּ ז"ל וְהָיָה
עִמּוֹ בִּיְחִידוּת. וְאֵז הַתְּחִיל לְסַפֵּר לְפָנֵי רַבֵּנוּ ז"ל אֶת כָּל לְבוֹ בְּפֶרְטִי
פֶּרְטִיּוֹת וְכָל מַה שֶּׁעָבַר וְעוֹבֵר עָלָיו. וְאֵז צִוָּה עָלָיו רַבֵּנוּ ז"ל כְּמָה
הַנִּהְגוּת פֶּרְטִיּוֹת כְּמוֹ לְלַמֵּד שְׁמוֹנֶה-עָשָׂר פְּרָקִי מְשֻׁנוֹת בְּכָל יוֹם,
וְעוֹד. וְאַחֲרֵכֶךָ יֵצֵא רַבֵּנוּ ז"ל עִמּוֹ מִהַבֵּית, וְהִלְכוּ יַחַד בַּחוּץ אָנָּה
וְאָנָּה אֲצֵל הַבֵּית-הַכִּנְסַת הַגָּדוֹל, וְדַבֵּר עִמּוֹ רַבֵּנוּ ז"ל הִרְבָּה דְּבָרִים
הַמְּשִׁיבִים אֶת הַנֶּפֶשׁ וְהַחֲיָה אוֹתוֹ מֵאֵד מֵאֵד. וְגַלָּה לוֹ רַבֵּנוּ ז"ל
הַתְּחִיּוֹת וְנִפְלְאָה, אִיךָ שֶׁאֲסוּר לְפַל בְּדַעְתּוֹ מִשׁוּם דְּבָר וּמִשׁוּם
בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, יִהְיֶה אִיךָ שִׁיְהִיָּה. וּבְאֲמָצַע הַשִּׁיחָה לְקַחוּ רַבֵּנוּ ז"ל
בִּידוֹ הַקְּדוּשָׁה סְבִיב כְּתִפּוֹ וְאָמַר לוֹ בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: "אוֹן וְוִיטֶעֶר אִיז
זִיעֶר גוּט אַז מֵעַן רַעֲדֵט זִיךְ אוֹיס דָּאס הָאָרֶץ פֹּאֵר הַשָּׁם-יִתְבָּרַךְ,
אַזוֹי וְוִי מֵעַן רַעֲדֵט זִיךְ אוֹיס פֹּאֵר אִיין אֲמֵת'ן גוּטֶען פִּרְיִינֵד".
(וְהִלָּאָה זֶה טוֹב מֵאֵד, שֶׁמְשִׁיחִים אֶת הַלֵּב לְפָנֵי הַשָּׁם-יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ
שֶׁמְשִׁיחִים לְפָנֵי יְדִיד טוֹב אֲמֵתִי).

וְאֵז גָּלָה לוֹ בַּפֶּעַם הָרִאשׁוֹנָה עֲנִין הַתְּבוּדוֹת וְשִׁיחָה בֵּינוּ לְבִין
קוֹנוֹ, וְאִיךָ שֶׁאֵין שׁוֹם עֲצָה אַחֲרֵת בְּעוֹלָם רַק לְבָרַח אֵלָיו יִתְבָּרַךְ
וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל לְבוֹ וְכָל מַה שֶּׁעוֹבֵר עָלָיו בְּפֶרְטִי
פֶּרְטִיּוֹת כְּאִשְׁרֵי יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ בְּלִשׁוֹן שְׂרָגִיל בָּה.

וּמִיד נִכְנָסוּ אֵלָיו הַדְּבוּרִים בְּלִבָּבוּ כְּאֵשׁ בּוֹעֶרֶת מִמֶּשׁ, וְהִבִּין תִּכְף,
שֶׁעֲלִידֵי עֲצָה זֹאת בּוֹדָאִי יִהְיֶה נַעֲשֶׂה אִישׁ כְּשֶׁר כְּרָאוּי, כִּי כָּל מִינֵי
מַחֲשָׁבוֹת שֶׁיִּסְבֵּב הַבַּעַל-דְּבָר בְּדַעְתּוֹ וְכָל מִינֵי מִנִּיעוֹת שֶׁיִּמְנַעְהוּ -
כָּלם יִסְפֹּר לְפָנֵי הַשָּׁם-יִתְבָּרַךְ וַיִּבְקֹשׁ מֵאֵתוֹ רַחֲמִים וְתַחֲנוּגִים עַל
כָּל דְּבָר, שֶׁיַּעֲזְרוּ לְהִיּוֹת כְּרָאוּי לְאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי. (סֶפֶר פְּעֻלַת הַצַּדִּיק)

שִׁיחָת וְרַעֲיוֹנוֹת

פַּעַם אַחַת שָׁאֵל הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי זִישָׁא ז"ל אֶת אַחִיו הָרַב הַקְּדוֹשׁ רַבִּי
אַלְיָמֶלֶךְ ז"ל מִדּוּעַ נַעֲשִׂים אֲצִלָּךְ אַחִי הַקְּדוֹשׁ כָּל כֶּךָ הִרְבָּה מוֹפְתִים? וְהַשִּׁיב
לוֹ כִּי הָאֲנָשִׁים שְׁלִי אוֹהֲבִים זֶה אֶת זֶה מֵאֵד.

וְסִים מוֹהֲרָא שׁ ז"ל לְתַלְמִידָיו וְאָמַר לָהֶם בְּזֶה הַלְשׁוֹן: "אֵין אֲתֶם יָכוֹלִים
לְתַאֵר וּלְשַׁעַר בְּדַעְתְּכֶם אֶת גְּדֹל הַטּוֹבוֹת שֶׁהִיָּה נִגְרֵם לְכָל יִשְׂרָאֵל בְּאֵם הֵייתֶם
מְחֻזְקִים אֶת עֲצָמְכֶם בְּאַהֲבָה אַחְוָה וְרַעוּת וְאִישׁ אֶת רַעְהוֹ יֹאמַר חֲזָק".

וְכַמְעַט אֲשֶׁר כָּל הַתְּגִלּוֹת רַבֵּנוּ ז"ל תִּלְוִי בְּדָבָר זֶה.

כִּי כְּשִׁישׁ אַהֲבָה בֵּין אֲנָשֵׁי הַצַּדִּיק זֶה נִחַת רוּחַ גְּדוֹל אֲצֵל הַצַּדִּיק וְהוּא כָּא
לְהִיּוֹת בִּיחָד עִם אֲנָשָׁיו כִּי עִם אַהֲבָה וְאַחֲדוּת בֵּין הַתַּלְמִידִים מִמְּשִׁיכִים אֶת
הַצַּדִּיק אֲצִלּוֹ. (אֲמָרִי מוֹהֲרָא שׁ, חֶלֶק א', סִימָן ע"ד-ע"ה)

לעשן קצת, כדי להרגיע את העצבים?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

קדם כל אני רוצה להודות על החיים הטובים ברוחניות ובגשמיות שאני מקבל בכל יום מחדש מראש הישיבה שליט"א.

אני רוצה לשאול שוב שאלה שכבר מפריעה לי הרבה זמן, ואשמח אם ראש הישיבה שליט"א יוכל לתת לי עצה.

אני סובל הרבה ממחשבות ובלבולים שמסתובבים לי בראש, יש ימים שאני מאוד מתוח, אני מרגיש שאני לא יכול יותר, וראיתי שעשון סיגריה מרגיע לי את העצבים, לא מממש לעשן באפן קבוע, אלא לחטוף סיגריה פה ושם.

רציתי לשאול האם אני יכול להרשות לעצמי לעשן מפעם לפעם, כשאני מרגיש שאני צריך את זה בדיכפות לעצבים שלי, או שאהיה חזק לא לגעת בסיגריה בכלל?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום ב' פרשת ויגש, ב' טבת, זאת חנוכה, שנת ה'תשפ"ו

... גרו יאיר

קבלתי את המכתב.

עשון לא מרגיע, עשון מותח יותר את העצבים; לימוד התורה מרגיע את העצבים, לגרם פרקים משניות זה מרגיע את העצבים; תאמר משניות ותקבל עצבים בריאים וחזקים.

אל תעשן, זה לא דבר טוב, רבנו לא רצה שנעשן (חיי מוהר"ן סימן רעג, תעב). תקבע לך שיעור במשניות, לכתחילה תאמר בכל יום ח"י פרקים משניות, כי רבנו ז"ל אמר לרבי נתן זכרוננו לברכה שיאמר בכל יום ח"י פרקים משניות, רבנו גם אמר לכמה מאנשי שלומינו שיאמרו בכל יום ח"י פרקים משניות (עין שיחות הר"ן סימן קפה), ומוהר"א ש"אומר: "מה שרבנו אמר למוהר"ן תנאמר לכלנו".

אתה לא יכול לתאר לעצמך את גודל המעלה של אמירת ח"י פרקים משניות בכל יום. כתוב מהצדיק הקדוש המגיד מטשערנאביל זכותו יגן עלינו בספרו ליקוטי תורה (סדרה ו): "תאמר ח"י פרקים משניות בלי פירוש בכל יום, כדי שתגמור בכל חודש כל הששה סדרים; בן תנהג כל ימי חייך". מובא גם מהצדיק הקדוש המהר"ם פאפירש (אור צדיקים סימן כב, אות יא): "טוב ללמוד משניות בכל יום, ואם אפשר שישלים ח"י פרקים בכל יום, נגד ח"י עולמות, מה טוב ומה נעים, יהי חלקי עמו, כי הוא תיקון גדול לפגם הברית, סוד קל חיי", באמירת ח"י פרקים משניות מתקנים מה שפגמו בחטא של פגם הברית, שמזה באים כל העצבים השם ישמרנו, ויש להם גם פן סגולה להרוג היצר הרע, גם סגולה להמשיך נשמה, שהיא אותיות משנה".

השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

(עצתו אמונה ויגש תשפ"ו)

תשפג.

ומאז שנדפס ספרו הקדוש לקוטימוהר"ן, לא הפסיק רבנו ז"ל לעורר ולחזק את אנשישלומנו ללמד ולהתעמק בספרו ולחדש בו חידושים.

ואמר, שהוא מצוה גדולה ללמד ספרו הרבה. ואמר, שיכולין להיות נעשה בעל מח גדול עלידי ספרו, כי יש בו שכל גדול ועמקות נפלאה מאד על-פי פשוטן של דברים, וגם אם יתמידו בספרו, יכולין לזכות להיות נעשה איש כשר ובעל-תשובה גמור על-ידי זה הספר ואז יזכה לראות הפנימיות, שיש בספרו הקדוש, כי יש בהם פנימיות מה שאין נראה על-פי פשוטו כלל.

אשרי הזוכה ללמד ולהתמיד בו הרבה.

תשפד.

כי התורות והמאמרים שבספרו הקדוש הם כלליות. וכל מה שאתה ממשמש בהם, אתה מוצא בהם טעם נפלא וחדש ומתוק לחך ומאיר עינים מאד.

ויש בהם עמקות גדולה בדרך פשוט ובדרך סוד ונסתר, כי כל התורות יש בהם סודות נסתרים ונפלאים ונוראים מאד מאד. ואי אפשר לבאר זאת. גם בכל מאמר יש פנויות של מצוות, שכל מאמר שיך לאלו פנויות המבארים בכתבים ב"עץ חיים" ו"פרי עץ חיים", כגון התורה של "מי האיש החפץ חיים" (בלקוטימוהר"ן חלק א', סימן לג) "יש בו סוד פנויות לולב, אף-על-פי שלא נזכר בו דבר ממצוות לולב; וכן התורה של "בקרב עלי מרעים" (בלקוטימוהר"ן חלק א', סימן לו, או חלק א' סימן קא) "יש בו פנויות קדוש, וכיוצא בזה שארי המאמרים.

ונשמע מפיו הקדוש, שאמר, שרצה לעשות פרוש על ה"עץ-חיים", אף פרוש פשוט אינו נצרך, רק צריכים לומר תורה, שתהיה פרוש. וכבר אמרתי כמה תורות השכיכים ל"עץ-חיים".

ובעת שגמר פעם אחת רבנו ז"ל בעצמו את ה"עץ-חיים", ענה ואמר: "ראיתי, שהוא פלו מוסר!" ובזו הלשון אמר: "סע טייער מוסר-ספר סע איז".

והפליג ביקר מעלתו.

ויש להרחיב קצת הדבור בזה, כי כל פנויות האריות לא יא להביא למעשה, עין לקוטיהלכות נחלות

ביקור בוק של ראש הישיבה שליט"א בארץ ישראל

אווירה חגיגית שררה השבוע בקרב אנשי שלומנו תושבי ארץ ישראל, עם ביקורו הקצר אך מלא התוכן של ראש הישיבה שליט"א.

ראש הישיבה שליט"א תכנן לצאת לארץ ישראל עוד לפני שבת, ולשוב שבת עם אנשי שלומנו. למעשה, ברוך ה' נולדה נכדה לראש הישיבה שליט"א למזל טוב, וה'קידוש' נערך בקרית ברסלב, לכן הנסיעה נדחתה לאחר השבת.

ביום ראשון בלילה יצא ראש הישיבה שליט"א לארץ ישראל. מיד עם הגעתו, נסע ראש הישיבה לבני ברק, שם נשכר אולם גדול עבור סעודת ההילולה המפוארת של רבי נתן זי"ע.

לאנשי שלומנו הייתה ההזדמנות להיפגש פנים אל פנים עם ראש הישיבה שליט"א, לאחר שלא התראו זמן רב, ואחרי שאנשי שלומנו נשאו תפילות רבות שראש הישיבה שליט"א כבר יגיע.

הוכנה סעודה עשירה לנסילת ידיים, ולאחר מכן הייתה הזכות לשמוע דברים מפי ראש הישיבה שליט"א, שהביע את שמחתו להיפגש עם אנשי שלומנו. לאחר מכן הוקראו שאלות שאנשי שלומנו שלחו לשאול את ראש הישיבה שליט"א במיוחד עבור מסיבה זו, וראש הישיבה ענה על כל שאלה בטוב טעם ודעת. ואז דיבר ראש הישיבה על בעל ההילולא, רבי נתן זי"ע, שהשאיר לנו צוואה לעסוק בהפצה; זה היה ממש לפני הסתלקותו, כשהתבטא: "העובדא שלכם יהיה להדפיס את הספרים, יפוצו מעיינותיך חוצה". כמו כן, ראש הישיבה דיבר על נקודות חשובות רבות נוספות שצריכים לדעת לחיים (ניתן לשמוע את השיעור המלא ב"קול ברסלב").

במהלך הימים הספורים שבהם שהה ראש הישיבה שליט"א בארץ ישראל, הוא ביקר במוסדות הקדושים בבני ברק, ירושלים. בעשרה בטבת נסע ראש הישיבה שליט"א למירון לציון התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי, והוא גם עלה לציונו של סבו הגה"צ מקארלסבורג זי"ע. לאחר כנסע להתפלל בציונו של רבי מאיר בעל הנס בטבריה, וליבנאל בציון של מוהרא"ש זי"ע.

לאחר מכן התקיים סעודה לתומכי המוסדות באלעד בבית ידידנו מו"ה נח לוי זי"ו, היו שם שיחות יפות בין ראש הישיבה לאנשי שלומינו (ניתן יהיה לשמוע את השיעור ב"קול ברסלב").

כמו כן, ביקר בישיבה בירושלים עיר הקודש, המנוהלת על ידי המגיד שיעור שמינה ראש הישיבה, מו"ה משה שמואל שטעסל שליט"א. כמו כן, נסע ראש הישיבה שליט"א עם הבחורים להתפלל במקומות הקדושים בירושלים.

ביום חמישי ראש הישיבה מסר שיעורים למחנכים ולחבורת האברכים ושיעור ליל שישי בבית המדרש בירושלים.

הביקור נתן חיזוק חזק מאוד לאנשי שלומנו, שהתחדשו מחדש לציית לעצות וללימודים ששומעים ולומדים מראש הישיבה שליט"א באופן קבוע.

כמו כן, אנשי שלומנו בכל העולם התאספו וערכו את ההילולא הגדולה, כל אחד באזורו, שם דיברו על הירושה הגדולה שהשאיר לנו רבי נתן זי"ל, ירושה עשירה ממנה אנו חיים עד היום.

הלכה ד', אות ה'. כי עלפי ההקדמות הנוראות והנפלאות שבתורת רבנו ז"ל תוכל לעשות לך דרך להבין מעט מזעיר בדרך הקבלה של הזהר הקדוש והאריז"ל להוציא מהם דרכים ועצות למעשה, שכל תורה ותורה וכל מעשה ומעשה היא פותחת שערין רבים של השגת אלקות, שעליך לראות וכולים להבין גם כל דרכי הקבלה. אם תפנה לשקד על תורת רבנו ז"ל יום יום בשקידה רבה, (עין לקושי'תלכות תפלין הלכה ה', אות ל"ח, עין שם). וכן עוד כמה וכמה תורות, מרמז בהם פונות המצוות, ובפרט התורות שנקתבו בלשונו הקדוש בעצמו. אמר, שיכולין לרקדק בהן כמו במקרא, כי יש שם פונות רבות, כי לפעמים הוא חוזר וכופל הדברים, שנדמה שהוא ללא צורך, ובאמת יש שם לרקדק בזה, כי יש שם פונה גדולה. גם אמר, שהתורות שנקתבו בלשונו בעצמו, מסגלות מאד, כי הן כלליות.

(המשך נבא א"ה - נלקח מספר "פעלת הצדיק")

מוסדות היכל הקודש ברסלב

נתמסדה ע"י כ"ק מוהרא"ש זי"ע - בנשיאות ראש הישיבה שליט"א

סימן טוב ומזל טוב

אנו מאחלים ברכת מזל טוב לבבית דם

ראש הישיבה שליט"א

להולדת הנכדה למזל טוב, אצל חתנו

מו"ה נתנאל פארקאש שליט"א

בן מו"ה יואל פארקאש שליט"א

גבאי ביהמ"ד היכל הקודש ברסלב קרית יואל

יעזור השי"ת שראש הישיבה שליט"א יראה הרבה נחת יהודי מכל הילדים והנכדים והתלמידים. דורות ישרים ומבורכים, בריאות ופרנסה והרבה נחת יהודי; שראש הישיבה שליט"א יוכל להמשיך הלאה בעבודת הקודש לחזק בני ישראל על פני העולם כולו, להחדיר עצותיו של רבינו הקדוש בעם ישראל, אריכי, ברוכי חיי כפי שלימדנו מוהרא"ש, עם בני ומוזני רוחי וסייעתא דשמיא.

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה אלי מוהרי"ו קרית ברסלב

להולדת הבן למזל טוב

מו"ה נפתלי אפפלדארפער קרית ברסלב

להולדת הבן למזל טוב

מו"ה שלום יוסף ניישטיין קרית ברסלב

להולדת הבן למזל טוב

מו"ה אהרן יוסף קליין קרית יואל

להולדת הבן למזל טוב

מו"ה שלמה ווייצנער קראסאדא

להולדת הבת למזל טוב

מו"ה נחמן נתן מימון קרית יואל

לשמחת חבר מצוה לבנו למזל טוב

הבחור אליעזר שלמה נ"ו

מו"ה יודל דעפרים קרית ברסלב

ראש כולל בוקר קרית ברסלב ליבערטי

לשמחת ההאלקה לבנו יוסף נ"ו למזל טוב

מו"ה בניצין יאקאבאוויטש קרית ברסלב

לשמחת ההאלקה לבנו אברהם יואל נ"ו למזל טוב

חבורה	שיעור דף היומי	מנחה ושל"ס	שחרית שב"ק	מנחה וקבלת שבת	ירושלים רח' רבי נחמן מברסלב 15
---	19:30	20 דק' לפני השקיעה מנחה ימי חול 15:00	9:15 ברכות שחרית ימי חול 9:00	20 ד' לפני השקיעה ערבית ימי חול 20:00	בני ברק רח' ירושלים 2
יום שני בשעה 21:00	---	30 דק' לפני זמן הדלקת הנרות	8:30 ברכות	בזמן הדלקת הנרות	טבריה רחוב משה שפירא 2
---	20:15	20 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	15 ד' לפני השקיעה	אלעד רחוב הרב יוסף קארו 5
שמינית שיעור יום ג בשעה 20:30	---	10 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	בית שמש רח' נהר הירדן 25
הכניסה לביהמ"ד מצד ימין בגינה	20:30	30 דק' לפני השקיעה	9:30 ברכות	10 דק' לפני השקיעה	בית שמש רמה ד' 3- רח' נהרדעא 24
יום שלישי בשעה 21:00	---	20 דק' לפני השקיעה	9:45 ברכות	10 דק' לפני השקיעה	יבנאל רחוב המייסדים
---	---	30 דק' לפני השקיעה	9:30 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	מודיעין עילית רשב"י 19
יום רביעי בשעה 21:30	21:30	30 דק' לפני השקיעה	9:15 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	צפת רחוב צה"ל 1 (בני יד עזרה)
שמינית שיעור יום ד' בשעה 21:15	21:15	20 דק' לפני השקיעה	9:30 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	ביתר רחוב אבא שאול 25 קומה עליונה
יום שני בשעה 21:00	---	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	

קוואל פון חיזוק (לנשים) - שיעורים: סיפורי תפילה; מתכונים: ועוד 079.70.400.69

ארה"ב | 212-444-9191 | ארגנטינה 451-152-354380
אנגליה | 03303502361 | קנדה 438-320-9090 | בלגיה 323-500-3462
לקבלת הגיליון במייל rabbiroth@breslev.org

קול ברסלב - שיעורים: חיזוק יומי; נגינים: סיפורי תפילה; ועוד 079.70.400.66

ארה"ב | 212-444-9191 | ארגנטינה 541-152-354370
אנגליה | 03303502361 | קנדה 438-300-8080 | בלגיה 323-500-3461
חיזוק יומי במייל chizuk@rabbiroth.org | הודעות 058-637-7799